

Η Κοιλιάδα των Δακρύων.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πρόκειται να μπορούμε στην Κοιλιάδα των Δακρύων, μια μοναδική ευκαιρία να νοιώσει η ψυχή μας το Θείο Δράμα. Πολλές φορές η καθημερινότητα, μας καθηλώνει στις βιοτικές ανάγκες μας και μας κρατάει μακριά από τις ανάγκες της ψυχής μας. Αντί άλλων «τυπικών» ευχών, σας εύχομαι η Ψυχή σας να βρει τον Θείο Δρόμο της, συμμετέχοντας στο Δράμα της Κοιλιάδας των Δακρύων.

Η Κοιλιάδα των Δακρύων (Εβραϊκά: **רְהַם כְּנָח**, Emeq HaBakha) αναφέρεται πρωτίστως και παντού με την Θεολογική προσέγγισή της.

Βεβαίως, η Κοιλιάδα των Δακρύων είναι και το όνομα που δόθηκε σε μια περιοχή στα Υψίπεδα του Γκολάν αφού έγινε ο τόπος μιας μεγάλης μάχης στον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ από τις 6 έως τις 9 Οκτωβρίου του 1973, γνωστού ως η Κοιλιάδα των Δακρύων. Αν και υπερτερούσαν μαζικά, οι ισραηλινές δυνάμεις κατάφεραν να κρατήσουν τις θέσεις τους και την τέταρτη μέρα της μάχης οι Σύριοι αποχώρησαν, την στιγμή που οι ισραηλινές δυνάμεις είχαν φθάσει σχεδόν στο σημείο της κατάρρευσης λόγω των υπερβολικών απωλειών ⁽¹⁾.

Επίσης, η φράση αυτή χρησιμοποιήθηκε σαν τίτλος του μυθιστορήματος του Peter T. King, *Vale of Tears* ⁽²⁾ και του ιστορικού βιβλίου του Robert M. Levine *Vale of Tears: Revisiting the Canudos Massacre* ⁽³⁾.

Τέλος, η κοιλάδα των δακρύων (Γαλλικά: La Vallée de Larmes) ονομάστηκε από τον δημιουργό του, ένας πίνακας ελαιογραφίας του Γάλλου καλλιτέχνη Gustave Doré ⁽⁴⁾, του 1883. Ένας πολύ μεγάλος πίνακας με λάδι σε καμβά, διαστάσεων 4,135 μέτρα x 6,27 μέτρα που αγοράστηκε από την πόλη του Παρισιού το 1984 και σήμερα βρίσκεται στη συλλογή του Petit Palais. Ήταν ένα από τα πολλά έργα που ολοκλήρωσε ο Doré σε βιβλικά θέματα. Τον ξεκίνησε τη στιγμή του θανάτου της μητέρας του και τον ολοκλήρωσε πολύ λίγο πριν πεθάνει ο ίδιος.

Το θέμα του πίνακα είναι εμπνευσμένο από έναν στίχο του Ευαγγελίου του Αγίου Ματθαίου (11:28) «Ελάτε σε μένα, όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και θα σας αναπαύσω». Απεικονίζει όσους βιώνουν έντονα βάσανα να στρέφονται προς τη μακρινή μορφή του Χριστού, που κουβαλά τον σταυρό του και τους υποδεικνύει να τον ακολουθήσουν. Το φως που ακτινοβολεί από τη μορφή του Χριστού αποκαλύπτει ένα άγονο, απότομα επικλινές ορεινό τοπίο μέσα από το οποίο ξεπροβάλλει ένα μικτό πλήθος ανθρώπων, πρίγκιπες και φτωχούς, παιδιά και ηλικιωμένους. Τα ρούχα τους παραπέμπουν στη Μέση Ανατολή, τη γενέτειρα του Χριστιανισμού. Ασυνήθιστο για θρησκευτική εικόνα, ο Χριστός βρίσκεται στο βάθος, με το πρώτο πλάνο να τονίζει τα κλαμένα πλήθη των απόρων. Αυτό είναι ένα παράδειγμα του ουμανισμού που χαρακτήρισε επίσης πολλά από τα κοσμικά έργα του.

Ο πίνακας ήταν ένας από τους είκοσι μεγάλους καμβάδες που παραγγέλθηκαν στον Doré το 1867, μετά την τεράστια επιτυχία της εικονογραφημένης Αγίας Γραφής του. Εκτέθηκαν στο Λονδίνο στην γκαλερί Doré από το 1869 έως το 1892, όπου τα είδαν περίπου δύομισι εκατομμύρια επισκέπτες. Οι περισσότεροι πίνακες, συμπεριλαμβανομένου αυτού, στάλθηκαν στη συνέχεια

(1) https://en.wikipedia.org/wiki/Valley_of_Tears

(2) [https://en.wikipedia.org/wiki/Vale_of_Tears_\(novel\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Vale_of_Tears_(novel))

(3) https://en.wikipedia.org/wiki/Vale_of_Tears:_Revisiting_the_Canudos_Massacre

(4) https://en.wikipedia.org/wiki/Gustave_Dor%C3%A9

σε περιοδεία στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου παρουσιάστηκαν σε μια περιοδεύουσα έκθεση μέχρι το 1898. Στη συνέχεια, προφανώς ξεχάστηκαν μέχρι που βρέθηκαν το 1947 σε μια αποθήκη του Μανχάταν, πουλήθηκαν σε δημοπρασία και διασκορπίστηκαν. Τρεις από αυτούς τους πίνακες, συμπεριλαμβανομένου του σημερινού, αγοράστηκαν από το Petit Palais το 1984-1985. Το 2005 υποβλήθηκε σε εργασίες συντήρησης και επανατοποθετήθηκε, εκθέτοντας ξανά το 2006

Το "Vale of Tears" (Λατινικά: *vallis lacrimarum*) είναι μια χριστιανική φράση που αναφέρεται στις θλίψεις της ζωής που η χριστιανική διδασκαλία λέει ότι μένουν πίσω μόνο όταν κάποιος εγκαταλείψει τον κόσμο και εισέλθει στον Παράδεισο. Η φράση εμφανίζεται σε ορισμένες μεταφράσεις του εδαφίου Ψαλμός 84:6, που περιγράφει αυτούς που ενισχύονται από την ευλογία του Θεού και οι οποίοι, «*Καθώς περνούν μέσα από την κοιλάδα των δακρύων (Εβρ.: כְּבָרַת דְּמָוָה), το κάνουν ένα μέρος με πηγές και με τις βροχές του φθινοπώρου το σκεπάζουν επίσης με λιμνούλες*». Η εξω-κλημεντινή εκδοχή της Λατινικής Vulgate ⁽¹⁾ (= Vulgate, από το λατινικό *editio vulgata*, «κοινή έκδοση»), είναι η Λατινική Βίβλος που χρησιμοποιείται από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, μεταφρασμένη κυρίως από τον Άγιο Ιερώνυμο. Το 382 ο Πάπας Δαμάσος ανέθεσε στον Ιερώνυμο, τον κορυφαίο βιβλικό μελετητή της εποχής του, να παράγει μια αποδεκτή Λατινική έκδοση της Βίβλου από τις διάφορες μεταφράσεις που χρησιμοποιήθηκαν τότε. Η αναθεωρημένη λατινική του μετάφραση των Ευαγγελίων εμφανίστηκε περίπου το 383. Χρησιμοποιώντας την Ελληνική εκδοχή των Εβδομήκοντα της Παλαιάς Διαθήκης, δημιούργησε νέες Λατινικές μεταφράσεις των Ψαλμών (το λεγόμενο Γαλλικό Ψαλτήρι), το Βιβλίο του Ιώβ και μερικά άλλα βιβλία. Αργότερα αποφάσισε ότι η Εβδομήκοντα δεν ήταν ικανοποιητική και άρχισε να μεταφράζει ολόκληρη την Παλαιά Διαθήκη από τις αρχικές Εβραϊκές εκδόσεις, μια διαδικασία που ολοκλήρωσε περίπου το 405. Χρησιμοποιεί τη φράση «*vallis lacrimarum*» στον Ψαλμό 83:7 (το αντίστοιχο του Ψαλμού 84:6 στις Αγγλικές μεταφράσεις). Η Βίβλος του Wycliffe (1395) μεταφράζει τη φράση ως «*valei of teeris*» και η Βίβλος του Επισκόπου (1568) ως «*vale of teares*». Η έκδοση King James (1611), ωστόσο, την αναφέρει ως «*κοιλάδα του Βαα*», και το Psalter in the Book of Common Prayer (1662) ακολουθεί τη Βίβλο Coverdale (1535) και την αναφέρει ως «*vale of misery*».

Οι σύγχρονες μεταφράσεις ποικίλλουν επίσης, με την Αναθεωρημένη Τυπική Έκδοση και τη Νέα Αναθεωρημένη Πρότυπη Έκδοση να συνεχίζουν τη μετάφραση «*Valley of Baca*», την Αναθεωρημένη Αγγλική Βίβλο να την αποδίδει ως «*η κοιλάδα χωρίς νερό*» και τον όρο «*Valley of Weeping*» να εμφανίζεται και στο New Living, μετάφραση και την Αμερικανική Τυπική Έκδοση. Η φράση εμφανίζεται επίσης στα γραπτά του Ιερώνυμου (περίπου 347 – 420) και του Βονιφάτιου (περίπου 675 – 754), αλλά ίσως διαδόθηκε από τον ύμνο «*Salve Regina*», ο οποίος στο τέλος του αναφέρει «*gementes et flentes in hac lacrimarum valle*», ή «*θρήνος και κλάμα σε αυτή την κοιλάδα των δακρύων*».

Επίσης, η φράση εμφανίζεται και στο «*Be Still, My Soul*» (1855), την αγγλική μετάφραση του αντίστοιχου γερμανικού λουθηρανικού ύμνου.

5 Μαρ. 2022
Διόρθωση – Συμπλήρωση 25 Απρ. 2024
Κων-νος Παπανικολάου

(1) <https://www.britannica.com/topic/Vulgate>